

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Loutka a dítě v současném světě

Autorka: Jaroslava Trojanová

Vedoucí práce: Mgr. Radek Marušák

Jaroslava Trojanová se ve své práci zabývá loutkami a loutkovým divadlem a vztahem současných dětí k nim. Současně zaznamenává vlastní zkušenosti, které získala při práci s dětským divadelním souborem, a popisuje proces vzniku loutkové inscenace s tímto souborem.

V teoretické části se diplomantka zabývá loutkou a dětmi jako spolutvárci a aktéry. V dotazníkovém šetření zkoumá vztah současných dětí k loutkám a loutkovému divadlu. Zjištění doplňuje i vlastní zkušeností – loutka je v dětských hrách na ústupu, loutkové divadlo je pro děti zkušeností výjimečnou. Svou prací s dětským souborem se snaží oživit loutkářskou tradici a alespoň tam, kde je toho mocna, přispět k znovunalezení hodnoty loutky a tvořivé hry s ní. Přestože se Jaroslava Trojanová odvolává na metody dramatické výchovy, její způsob práce s dětskou skupinou je osobitý. Zásadní je však pro ni respektování dítěte jako spolutvářce, důvěra v dětskou tvořivost, zároveň i vědomí, že jako vedoucí souboru nabízí další cesty, posunuje děti dál, je schopna v určitých fázích převzít roli režiséra, aniž by narušila cestu spolupráce, společného hledání. Praktická část je toho zřejmým potvrzením.

Diplomantka od počátku práce na tématu bojovala s tím, jak sdělit své zkušenosti čtenáři, jak převést své myšlenky, zkušenosti do psaného jazyka. To se projevilo na některých místech práce – diplomantka je praktikem v nejlepším slova smyslu, v psaných formulacích se vyjadřuje zhuštěně, stručně, na některých místech se její zkušenost brání analytickému přístupu (např. kapitola Etapy inscenačního procesu).

Přestože má práce některé formální a kompoziční nedostatky, považuji za velmi přínosnou a zajímavou. Její smysl a význam je možno hledat mezi řádky. Za někdy neobratnými formulacemi najdeme velké zaujetí, vědomí hodnot, pokoru a zároveň cílevědomost při práci s dětmi a velkou úctu ke světu dětí i divadla. Tato práce je lidským a inspirativním pohledem do dětského souboru, který svou tradicí, aktivitami, způsobem práce a komunikací s okolním světem přesahuje hranici uzavřeného dětského společenství, stává se společenstvím komunitním. A to nejen díky tomu, že soubor, ač dětský, překlenuje poměrně značnou věkovou vzdálenost, ale i tím, že svými aktivitami neoslovuje pouze své „blízké“ (kamarády, rodiče apod.), ale i společenství širší. Do souboru vstupují další dospělí, kteří mohou přinést práci nové impulsy (výtvarnice, hudebníci, tanečníci...), soubor sám oživuje staré tradice (např. masopust) nejen jako hru pro sebe, ale i pro svět okolo. I tato otevřenost, prolínání, ukotvení v širším společenství je pro práci s dětmi hodnotou zásadní.

Práce je pro mě velmi cennou zprávou o tvořivém dětském světě, o cestách za loutkami, divadlem i hodnotami, které jdou daleko za jeho hranice. Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnotit výborně – velmi dobře.

